

Stemmen, at han erkendte, at Indenrigsministeren var kommet i en vanskelig og pinlig Situation, og det lod virkelig, som om det gjorde det ærede Medlem ondt, hvis det skulde være Tilfældet. Jeg takker for den Følelse for mit Vel, det ærede Medlem her har givet Udtryk, og jeg ved som Følge deraf med Sikkerhed, at det i høj Grad vil trøste det ærede Medlem, naar jeg forsikrer ham om, at den vanskelige Situation kun eksisterer i Papir og Tryksværte, som udkom i forrige Uge. Det, der er sket i denne Sag, er det ganske simple, som sker i mangan en Sag, at der ikke er Enighed om den alle Partier imellem, og at en Forhandling derfor giver Anledning til Ændring, og det ærede Medlem maa holde sig for Øje, at disse Forhandlinger har ført til, at Folketingsudvalget har accepteret de Ændringer, som jeg har tilladt mig at foreslaa og at redigere som Udtryk for, hvad jeg kunde tænke mig at gaa med til, naar Forslaget § 1, hvori det var tilkendegivet, at en ny Lovgivning paa dette Omraade snarest skulde tilvejebringes, ikke kunde vedtages. Nu erklærede dog det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds, at til Trods for, at der kun er Stumper tilbage af Forslaget, vil han dog ile mig til Hjælp. Jeg kan takke ham derfor, i Særdeleshed da de Stumper, der er tilbage, dog er dem, der skulde have Betydning for det ærede Medlem og hans Parti. At det ærede Medlem skulde ile mig til Hjælp med Begejstring, det har jeg rigtignok aldrig tænkt mig Muligheden af. Hvis han virkelig skulde komme i den Situation at bjærge mig, kunde det formodentlig ikke ventes at blive andet for ham end Udtryk for en Nødvendighed, som han højede sig for, idet han maatte foretrække det mindre Onde for det større. Men Tanken ligger mig saa meget fjernere, som Socialdemokratiet slet ikke har Plads for nogen Begejstring i denne Tid; dets Sind er saa fyldt med Harme, at det flommer over i alle Retninger. Plads til Begejstring i socialdemokratiske Sind er der som bekendt kun, naar det socialdemokratiske Hjemmestrikeri træder i Virksomhed. Men saa flammer Begejstringen til Gengæld ogsaa op, saa det store Smil kaldes frem over det ganske Land.

Jeg har maattet gøre disse Bemærkninger i Anledning af den Bedømmelse, der lyste ud af det ærede Medlems (C. F. Sørensen) Ord. Derimod skal jeg takke ham for det Tilsagn, han har givet med Hensyn til Lovforslagets Behandling i det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat.

Det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) mente, at der var god Grund

til at fastholde Lovens Regler her i København og paa Frederiksberg for den Tid, hvori de har faaet Gyldighed efter Loven af 1. April 1925. Det ærede Medlem mente, at Bestemmelserne burde opretholdes til 1931. Det maa virkelig i høj Grad forbavse mig. Jeg kan ganske slutte mig til den Udtalelse, som det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) fremsatte angaaende de Profetier, som man fra somme Sider havde knyttet til Tilbagegivelsen til Ejerne af Opsigelsesretten for mindre Provinsbyers Vedkommende. Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds har fuldstændig Ret i, at man forkyndte Ulykke ud over Landet, naar denne Opsigelsesret blev givet, Følger for Tusinder og atter Tusinder af Familier, som var ganske uoverskuelige. Man havde paa Grund af lang, intensiv Øvelse en udmærket Evne til at mane saadanne Billeder frem. Alle disse Ulykker er imidlertid udeblevet. Man er overalt ret let kommet ud over Følgerne af Opsigelsesrettens Tilbagegivelse. Mener det ærede 15de tingvalgte Medlem, at der f. Eks. her i København er Anledning til, at man vedvarende skal ansøge om Tilladelse til Indflytning til denne By, naar man f. Eks. ønsker at leje en af de 1500—1600 Andelslejligheder, der endnu staaar til Raadighed? Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem virkelig skulde mene det eller skulde mene, at der er nogen som helst Anledning til at opretholde Kravet om Andragende om Tilflytning, for saa vidt der er Tale om Lejligheder paa 5—6—7 Værelser eller mere, hvoraf der jo er mange til Disposition her i København. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at i saadanne Tilfælde er der ikke den fjerneste Anledning til at opretholde disse Bestemmelser, saaledes at vi i Løbet af ganske kort Tid maatte kunne komme til en Forhandling om en Ordning af denne Sag, idet Hensynet til at opretholde Ro om Spørgsmaalet ikke kan begrunde Opretholdelsen af Tilstande, der ikke længer er dikteret af Nødvendigheden, og som gør et væsentligt Indgreb i den Frihed, der er tilsagt den enkelte Borger baade med Hensyn til at sætte Bo, hvor han ønsker det, og med Hensyn til den Næringsfrihed, som grundlovmæssigt er tilsikret ham, og som det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) pegede paa.

Det ærede 15de tingvalgte Medlem spurgte mig under Henvi sning til, at efter 1. Maj er Tilflytningskontrollen ophørt at virke, og Indflytning har da kunnet finde